

Това бѣ Търново — надъ Янтра
надвисналиятъ чуденъ градъ —
съсь кжщитѣ паянтови
отъ старъ, забравенъ свѣтъ.

Насреща сж Трапезица и Царевецъ
възправили разлистенъ рѣтъ —
надъ тѣхъ денѣтъ разгаря се
и грѣе въ младата гора.

О — гледай, слушай, пѣтнико —
подгонилъ шумни градове —
сърдцето ти докато трѣпне,
като на радостенъ човѣкъ!

Че въ мигове лжчисто-бистри
човѣкъ не може да е глухъ и слѣпъ —
той вкусва радоститѣ чисти,
като съсь трудъ спечеленъ хлѣбъ.

Поне замигъ презри и забрави ги —
ония тежки мисли — зли тегла,
духътъ ти лекъ да се издигне,
като надъ Янтра — бѣлата мъгла!